

Arrest

**nr. 56 350 van 21 februari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 november 2010 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 oktober 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MERRIE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, komen op 8 juli 2010 België binnen en dienen een asielaanvraag in op 9 juli 2010.

Verzoekster en de zoon zijn in het bezit van een Schengenvisum afgeleverd door de Italiaanse autoriteiten. Verzoeker verklaart dat er mogelijk ook voor hem een visum werd aangevraagd.

Op 20 augustus 2010 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 27 augustus 2010 vragen de Belgische autoriteiten aan Italië de overname van verzoekers op basis van artikel 14 van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin-II-Verordening).

Op 15 oktober 2010 geeft de arts-attaché zijn advies inzake de gezondheidsproblemen aangehaald door verzoeker.

Op 25 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 20.08.2010 werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

De arts-attaché stelt in zijn verslag dat betrokkene lijdt aan drie medische aandoeningen.

Betrokkene volgt voor de eerste aandoening een medicamenteuze behandeling. De arts-attaché stelt in zijn verslag dat de eerste aandoening een ernstig medisch probleem is, die verdere opvolging en behandeling vereist. Betrokkene neemt ook voor de tweede aandoening medicatie. De arts-attaché stelt in zijn verslag dat betrokkene ook voor deze tweede aandoening verdere opvolging nodig heeft.

Tenslotte is er ook nog sprake van een derde medisch probleem waarvoor verdere onderzoeken gepland werden. De arts-attaché stelt echter in zijn verslag dat de resultaten ons hiervan niet bekend zijn en dat dit derde medisch probleem dus niet kan worden weerhouden als een ernstige aandoening. Wel is verdere medische follow-up aangewezen.

De vraag stelt zich in hoevere betrokkene terecht kan voor verdere behandeling en voor algemene medische follow-up in het land van overname, Italië.

Uit het verslag van de arts-attaché blijkt dat er in Italië talrijke gespecialiseerde artsen aanwezig zijn. Verdere opvolging van de problematiek waaraan betrokkene lijdt is dus mogelijk. Verwijzend naar www.dephicare.be blijkt dat de behandeling die betrokkene volgt beschikbaar is in Italië.

Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in Italië verschillende organisaties, zoals Medici Senza Frontiere (MSF), projecten hebben opgestart om asielzoekers te ondersteunen bij hun toegang tot de gezondheidszorg.

Asociazione Volontaria di Assistenza Socio-Sanitaria e per I Diritti di stranieri e Nomadi (NAGA) stelt ziekenhuizen ter beschikking waar gratis diagnoses worden gesteld. NAGA biedt zowel basisgezondheidszorg als gespecialiseerde zorgen aan vluchtelingen.

In het medisch advies van de arts staat niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Op die manier kan hij zelf instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Gezien deze beslissing ook geldt voor zijn echtgenote kan worden verondersteld dat zij ook een steentje kan bijdragen in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het dublinland. Bovendien heeft Italië, als lid van de Europese Unie, alle verdragen inherent aan haar lidmaatschap ondertekend. Aldus zijn de rechten en plichten van asielzoekers in dit land voldoende gewaarborgd.

Hieruit blijkt dat betrokkene voor verdere follow-up en behandeling terecht kan in Italië, land van overname. Met deze aandoeningen is er geen bezwaar om te reizen. De arts-attaché stelt dan ook dat er geen medisch bezwaar is tegen overname door Italië.

De arts-attaché concludeert dat hoewel de aandoening van betrokkene kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat wordt behandeld, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Italië.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Op 28 oktober 2010 lichten de Belgische autoriteiten Italië in dat België geen antwoord ontvangen heeft op de vraag tot overname van verzoekers en dat daardoor Italië geacht wordt stilzwijgend in te stemmen met de overname.

Op 28 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Verzoeker dient een beroep in tegen deze beslissing, dat gekend is onder het rolnummer 62 748.

Verzoeker dient een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 50 685 van 3 november 2010 wordt deze vordering verworpen.

Als bijlage bij het verzoekschrift van 3 november 2010 in uiterst dringende noodzakelijkheid voegt verzoeker bijkomende stukken toe inzake zijn gezondheidstoestand.

Ten slotte bevindt zich in het dossier een aangetekend schrijven van 8 oktober 2010 van verzoekers' raadsman met daarin een medisch attest daterend van 29 september 2010.

2. Over de rechtspleging

2.1. In het verzoekschrift wordt melding gemaakt van het minderjarig kind van eerste twee verzoekers. Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu betreft de bestreden beslissing een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, genomen ten opzichte van de ouders (eerste twee verzoekers) en het minderjarige kind.

Het minderjarige kind is 11 jaar oud, dit minderjarig kind beschikt gezien zijn leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad in te stellen. Hij dient aldus vertegenwoordigd te worden door zijn vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet gepreciseerd wordt dat de eerste twee verzoekende partijen optreden in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het beroep van de derde verzoekende partij onontvankelijk is.

2.2. Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“Eerste middel: de bestreden beslissing schendt de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de zorgvuldigheidsplicht.

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken ter motivering van haar beslissing tot ongegrond verklaren van het machtigingsverzoek tot verblijf om medische redenen integraal verwijst naar het verslag van de arts-attaché, hetwelk geen rekening houdt met een bijkomende tweede medisch verslag.

Terwijl een tweede medische verslag wel degelijk voorlag want door verzoekende partij, door tussenkomst van zijn raadsman, met een aangetekende schrijven van 7 oktober 2010 (stuk 2), overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dit alles in aanvulling van het hangende verzoek tot machtiging verblijf om medische redenen. Dit bijkomend medisch verslag is afkomstig van Dr. V. C., verboden aan het C.H.U. St-Pierre te Brussel.

Noch de beslissing tot ongegrondverklaring van het machtigingsverzoek om medische redenen noch het advies van de arts-attaché waarnaar in de beslissing wordt verwezen, maakt melding van dit aanvullend medisch verslag

De arts-attaché dewelke het medisch advies heeft verleend aan de Dienst Vreemdelingenzaken is dus nooit op de hoogte gebracht van dit bijkomend medisch verslag en heeft er in zijn advies dan ook geen rekening kunnen mee houden.

De bestreden beslissing zelf is bijgevolg genomen zonder rekening te houden met alle medische elementen in het dossier.

Zodat

De bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met alle gegevens uit het dossier en daardoor op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

Het maakt een reden uit om de bestreden beslissing nietig te verklaren. Dat het middel bijgevolg ernstig en gegrond is.”

3.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat de aanvraag van verzoekers ongegrond werd verklaard nadat uit onderzoek was gebleken dat de aandoeningen van verzoeker geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Italië, het land verantwoordelijk voor de asielaanvraag. De verwerende partij wijst erop dat uit het verslag van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat er geen bezwaar is om verzoeker over te brengen naar Italië, gelet op de aldaar beschikbare medicatie en mogelijkheden tot behandeling. Bovendien blijkt uit de voorgelegde attesten niet dat verzoeker niet zou kunnen reizen. Er wordt enkel op gewezen dat een ernstige onpasselijkheid steeds mogelijk is. De ambtenaar-geneesheer is overigens van oordeel dat verzoeker in Italië verzorgd kan worden, wat inhoudt dat verzoeker naar Italië zal reizen en dat zijn medische situatie hierbij geen obstakel vormt. Verzoeker toont niet aan dat er van machtsoverschrijding sprake is.

De verwerende partij vervolgt dat aan de ambtenaar-geneesheer het laatste woord wordt gegeven aangaande de medische toestand van verzoeker en dat de bestreden beslissing onder andere gebaseerd is op zijn advies, gezien geconcludeerd werd dat verzoeker voor verdere follow-up en behandeling terecht kan in Italië en zijn aandoening geen bezwaar vormt om te reizen. De verwerende partij verwijst naar de bewoordingen van artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet en naar de memorie van toelichting (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 34-36) waarin aangaande artikel 9ter van de vreemdelingenwet eveneens gesteld wordt dat de appreciatie van het risico wordt overgelaten aan de ambtenaar-geneesheer.

3.3. In de repliekmemorie stellen verzoekers dat de verwerende partij niet ingaat op de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoekers stellen dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat de ambtenaar-geneesheer rekening heeft gehouden met het tweede medisch verslag, zoals aangetekend overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Nochtans bevat dit medisch attest bijkomende informatie in verband met een bijkomende aandoening van verzoeker. Bijkomende informatie waarnaar de ambtenaar-geneesheer luidens zijn eigen advies naar verwijst en waaraan hij nood heeft. Dit getuigt van een gebrek aan zorgvuldigheid bij het tot standkomen van de beslissing.

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoekers voegen bij het verzoekschrift een bewijs van aangetekende zending daterend van 8 oktober 2010 gericht tot de Dienst Vreemdelingenzaken, medische regularisaties, waarin de raadsman van verzoeker verwijst naar de op 20 augustus 2010 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en meldt dat hij een bijkomend medisch attest voorlegt. Dit attest dateert van 29 september 2010 en bevat als bijlage ondermeer resultaten van 21 september 2010 van een medische analyse.

Deze aanvulling van 8 oktober 2010 op de aanvraag van 20 augustus 2010 bevindt zich voor het eerst in het dossier als bijlage bij het verzoekschrift in uiterst dringende noodzakelijkheid dat dateert van 3 november 2010. Tevens blijkt dat dit stuk, met de enveloppe met poststempel op 8 oktober 2010, zich ook in het dossier bevindt.

Dit stuk bevindt zich in het administratief dossier en daarnaast voegen verzoekers, zoals reeds vermeld, bij huidig verzoekschrift het bewijs van aangetekende zending van deze aanvulling, zodat kan worden aangenomen dat verzoekers op 8 oktober 2010 een aanvulling hebben ingediend op hun aanvraag van 20 augustus 2010 waarmee de verwerende partij rekening diende te houden bij het nemen van de bestreden beslissing op 25 oktober 2010. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548 en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het verslag van de arts-attaché dat in gesloten omslag bij de beslissing werd gevoegd. In het verslag van de arts-attaché van 15 oktober 2010 dat zich in het dossier bevindt, wordt enkel verwezen naar een medisch attest van 18 augustus 2010 en niet naar een medisch attest van 29 september 2010, dat verzoeker nochtans had voorgelegd.

Hieruit blijkt dat de arts-attaché geen rekening heeft gehouden met het medisch attest dat door verzoeker werd voorgelegd op 8 oktober 2010, waardoor in de bestreden beslissing, die verwijst naar dit verslag, geen rekening werd gehouden met het medisch attest dat verzoeker heeft voorgelegd op 8 oktober 2010.

Bij het nemen van de bestreden beslissing is de gemachtigde van de staatssecretaris bijgevolg niet uitgegaan van een volledige en correcte feitenvinding. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangenomen.

Het eerste middel is gegrond.

Gelet op de gegrondheid van het eerste middel, dient niet meer te worden ingegaan op de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET